

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 514. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm27898.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At Arkadien var det "Græske Schweits" og giennemtones derfor bestandig, hos Digterne, af Hyrde-Fløiten, det veed Man nok, og Ligheden er saameget mere paafaldende, som Hyrde-Livet paa ingen af Stederne synes at have begejstret nogen Indfødt, undtagen Historie-Skriverne Polyb fra Megalopolis og Johannes fra Schafhausen; men Historien viser os dog, at der virkelig baade ved Rytli og Kyllene (Zaria) har fundet en vis dagligdags Begeistring Sted ved Sæter-Hytterne, Jæger-Hornet og Ko-Klokken, som Polyb vist meget rigtig kalder den "Musikalske" der grændser til den "Maleriske." Polyb fortæller os nemlig, at hans Lands-Mænd, Arkaderne, var de eneste Græker, der havde indflettet Tone-Konsten i deres hele Stats-Forfatning og gjort den til Hoved-Sagen ved Ungdommens Opdragelse, saa Ingen holdt det for en Skam at være uvidende i andre Kundskabs-Fag, men heller Ingen kunde være bekiendt enten at sige, han var umusikalsk, eller at undslaae sig, naar Man bad ham synge, da det var hvad Alle fra Vuggen af og til de blev tredive Aar, var øvet og oplært i. Børnene begyndte med at lære de gamle Kvad og Kæmpe-Viser til indfødte Guders og Heltes Priis, og derfra gik Man over til Stykkerne af Philoxen og Timoth, som var indrettede til at opføres paa Bachos-Festen med Dands og Fløite-Spil, deels af Børn og deels af Ungdommen, ligesom da i det Hele de offentlige Forlystelser ikke bestod i at lytte til fremmede Rhapsoder, men i selv at synge rundt. Ligeledes havde Man Offer-Gilder og andre Samkvem, hvor begge Kiøn mødtes og baade Piger og Drengene dannede Chor, og naar Man gik i Slag, sang Man, ligesom de gamle Spartaner og Kretenser, egne Kæmpe-Viser til Fløite-Spil. Det gjorde de Altsammen med Rette, efter Naturens Vink, siger Polyb, for den raa og kolde Himmel-Egns Skyld, der nøder dem til en trælsum Leve-Maade og gjør dem lettelig haarde, vilde og mørke, saa de trænge høilig til al den Opmuntring i Sindet og Formildelse af Sæderne, den ægte Musik er saa skikket til at virke

*Polyb IV. 19-20..